

Ивана - Уморени и студени

текста е наличен благодарение на Tekstove.bg

Щом настъпи в мене зима и към тебе аз изстинах,
ти вина недей споделя, тази зима я разделя.

Ти не питай за вината, в грях живяха ли сърцата?
Ти не питай за вината, да си забравим имената.

[Припев: x2]

Че уморени и студени аз и ти,
когато щастието бяга сме сами,
когато нещо си отива без вина,
убиваш нечия съдба.

И когато спреш на прага, твоите стъпки ще позная,
ще остана зад вратата, ще споделя с тишината.

Ти не питай за вината, в грях живяха ли сърцата?
Ти не питай за вината, да си забравим имената.

[Припев: x4]

Че уморени и студени аз и ти,
когато щастието бяга сме сами,
когато нещо си отива без вина,
убиваш нечия съдба.